

Sygn. akt III Cz 1379/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - SSO Krystyna Hadryś

Sędziowie: SSO Aleksandra Janas

SSO Gabriela Sobczyk (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 7 stycznia 2014 roku

sprawy ze skargi wierzyciela Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Wojewódzkiego Szpitala (...) w R.

na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rybniku C.

L.w postaci postanowienia z dnia 4 czerwca 2013r. oraz na zaniechanie tego

Komornika w sprawie egzekucyjnej toczącej się przeciwko S. C. o sygnaturze

Km 1240/O3 o świadczenie pieniężne

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 15 lipca 2013 r., sygn. akt I Co 1211/13

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie przez jego uchylenie.

SSO Gabriela Sobczyk SSO Krystyna Hadryś SSO Aleksandra Janas

Sygn. akt III Cz 1379/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 15 lipca 2013r. Sąd Rejonowy w Rybniku odrzucił skargę na czynność komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rybniku C. L. w sprawie Km 1240/O3. W uzasadnieniu wskazał, że skarżący reprezentowany przez radcę prawnego wniósł skargę na postanowienie komornika sądowego o umorzeniu egzekucji. Skarga ta podlegała opłacie w kwocie 100 zł na podstawie art. 25 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Jako podstawę odrzucenia skargi Sąd Rejonowy wskazał art. 767⁽³⁾ kpc w zw. z art. 130⁽²⁾ §1 kpc, wskazując, że skarga wniesiona przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego, która nie została należycie opłacona podlega odrzuceniu przez Sąd bez wezwania do uiszczenia opłaty.

Zażalenie na to postanowienie złożył skarżący wierzyciel, zarzucając mu naruszenie art. 767²kpc w zw. z art. 130² §1 kpc, poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie. Wnosząc te zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz zasądzenie na rzecz wierzyciela kosztów postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, że po uchyleniu art. 130² §3 kpc do spraw wszczętych po dniu jego uchylenia(1 lipca 2009r.) znajdzie zastosowanie art. 370 kpc w zw. z art. 397§2kp oraz w zw. z art.13 §2 kpc.

Pełnomocnik winien mieć możliwość uiszczenia opłaty w terminie 7 dni i jeżeli opłata zostanie wniesiona we właściwej wysokości, pismo wywołuje skutek od daty pierwotnego wniesienia.(art.130²§2 kpc). W ocenie skarżącego pismo mogło podlegać zwrotowi z konsekwencjami z art.130²§2 kpc, jednak brak było podstaw do odrzucenia skargi.

Odwołał się do przepisów dotyczących środków odwoławczych(zażalenia, apelacji), wskazując, że przepisy ich dotyczące nie zawierają szczególnej regulacji dotyczącej trybu usuwania braków fiskalnych skargi, dlatego winny mieć tu zastosowanie regulacje ogólne. Zatem w razie ich nieopłacenia sąd winien wezwać skarżącego, również reprezentowanego przez fachowego pełnomocnika do uiszczenia opłaty, do czego zobowiązuje art.130kpc. Niezależnie od tego skarżący wskazał, że należna opłata od skargi została uiszczona w terminie siedmiodniowym od dnia doręczenia wierzycielowi postanowienia o odrzuceniu skargi zatem termin wynikający z art.130² §2 kpc został dochowany, co również wskazuje na konieczność uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie odniosło skutek.

Sedno problemu w niniejszej sprawie sprowadza się do prawidłowej wykładni przepisów postępowania cywilnego po uchyleniu przez ustawodawcę art. 130²§3 kpc. Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że w takiej sytuacji, gdy wnoszący pismo reprezentowany jest przez fachowego pełnomocnika, to winien znaleźć zastosowanie art. 130² §1 kpc, niezależnie od tego, jaki charakter ma wnoszone pismo, zatem także wówczas gdy jest ono środkiem zaskarżenia. Sąd jednak zastosował w zaskarżonym postanowieniu regulację art. 130² §1 kpc w sposób odpowiedni, uznając, że w tej sytuacji, skoro ma do czynienia ze skargą na czynność komornika, to nie może dokonać jej zwrotu, lecz powinien ją odrzucić. Pominął w tym miejscu intencję ustawodawcy, który regulację art. 130²§1 kpc połączył ściśle z unormowaniem z zawartym w art. 130²§2kpc, który pozwala stronie wnoszącej pismo w terminie tygodniowym od dnia doręczenia zarządzenia o zwrocie pisma z przyczyn określonych w § 1 tego przepisu uiszczyć brakującą opłatę oraz wskazuje, że jeżeli opłata została wniesiona we właściwej wysokości, pismo wywołuje skutek od daty pierwotnego wniesienia.

Sygn. akt III Cz 1379/13

Inne niż we wskazanym przepisie są natomiast konsekwencje odrzucenia skargi dokonanego na podstawie art. 767³ kpc, skutki takiej decyzji są definitywne. Brak racjonalnych podstaw dla uznania, że wolą ustawodawcy było odrzucanie skargi bez zastosowania trybu usunięcia braku fiskalnego skargi, tj. odpowiedniego zastosowania unormowania zawartego w art.130§1kpc.

Takie stanowisko odnośnie środków zaskarżenia po uchyleniu art.130²§3 kpc zajął Sąd Najwyższy w. uchwale 7 sędziów z dnia 15 czerwca 2010r., sygn. akt II UZP 4/10 (zasadzie prawnej), pogląd ten powtórzył m.in. w wyroku z 29 czerwca 2012r., I CSK 532/11. Zgodnie z treścią tego orzeczenia, w obecnie obowiązującym, po uchyleniu art. 130² § 3 k.p.c., stanie prawnym brak jest przepisu pozwalającego na odrzucenie bez wezwania o uiszczenie należnej opłaty stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia wniesionego przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego środka odwoławczego lub środka zaskarżenia, który nie został w ogóle opłacony lub został opłacony w nienależytej wysokości. Oznacza to konieczność wdrożenia trybu naprawczego określonego w art. 130 § 1 k.p.c.

Nadmienić należy, że art. 130²§1 i 2 kpc stanowią wyjątek od zasady określonej w art. 130§1kpc i jako wyjątek nie mogą być wykładane w sposób rozszerzający.

Uchylenie art.130²§3kpc przemawia zatem za koniecznością wzywania skarżącego do usunięcia braku fiskalnego skargi również w sytuacji, gdy jest on zastąpiony przez fachowego pełnomocnika.

Zmiana art. 767³kpc, dokonana z dniem 3 maja 2012r. polegająca na nadaniu mu treści zbliżonej do treści art.370 kpc nie pozwala w ocenie Sądu Okręgowego na odmienną wykładnię art. 767³kpc niż ta dokonana przez Sąd Najwyższy w przytoczonych orzeczeniach.

Na marginesie jedynie podnieść należy, że odrzucenie skargi na czynność komornika możliwe jest dopiero po dokonaniu przez Sąd oceny, że w sprawie brak jest podstaw do zastosowania ar. 759§2kpc, takiej oceny Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie nie dokonał.

Z tych powodów zaskarżone orzeczenie zmieniono na podstawie art.386§1kpc w zw. z art.397§2kpc w zw. z art. 13§2kpc. Sąd Okręgowy nie orzekał o kosztach postępowania zażaleniowego z uwagi na treść art. 108§1kpc w zw. z art.13§2kpc, skoro niniejsze postanowienie nie jest kończącym w sprawie.

SSO Gabriela Sobczyk SSO Krystyna Hadryś SSO Aleksandra Janas